

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ภาษาไทยจัดเป็นเครื่องมือหลักในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลในสังคมรอบ ๆ ตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความอยู่รอด การดำรงชีวิตที่มีคุณภาพของบุคคลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนได้อย่างชัดเจน แม่นยำ คล่องแคล่ว ถูกกาลเทศะ เป็นไปเพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ ย่อมดำเนินชีวิตในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข ได้รับการยอมรับ และมีโอกาสในการประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต การเข้าถึงแหล่งความรู้ การพัฒนาตนเอง การประกอบอาชีพ การรู้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดระบบความคิดและนำความคิดของตนไปสู่การปฏิบัติต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการตัดสินใจการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์นวัตกรรม อีกทั้งยังช่วยให้บุคคลได้เข้าถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ที่สืบทอดจากบรรพบุรุษต่อกันมาอย่างยาวนานในสังคมไทยได้อย่างภาคภูมิใจ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. 2562 : 11) ภาษาไทยจึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกระดับต้องเรียนรู้ เป็นจุดเริ่มต้นของการวางพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เสริมสร้างศักยภาพทางความคิดและส่งเสริมการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาไทยไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้หลักภาษาไทยที่ถูกต้อง เกิดความรักและซาบซึ้งในวรรณคดีและวรรณกรรม นำไปต่อยอดกระบวนการคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยจึงถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 12) ในปัจจุบันการอ่านภาษาไทยยังคงมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านทำให้เราสามารถติดตามข้อมูลข่าวสาร ทันโลก ทันเหตุการณ์ แม้สื่อที่เป็นกระดาษกำลังจะถูกแทนที่ด้วยสื่อดิจิทัล แต่วิธีการรับข้อมูลก็ยังคงใช้การอ่านเป็นส่วนมาก คงเป็นการดีหากเราทุกคนในสังคมได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ด้วยการอ่านได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง อ่านและรับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ เหมาะสมกับสังคมโลกที่เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช. 2555 : 9 - 15)

เมื่อศึกษาจากผลการสำรวจการอ่านของประชากรไทย ประจำปี 2561 ของสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่นำเสนอผลสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55,920 ครัวเรือนทั่วประเทศ กลับพบว่าคนไทยในช่วงอายุ 6 ปีขึ้นไปอ่านหนังสือ 78.8% หรือคิด

เป็นจำนวนประชากร 49.7 ล้านคน โดยในเขตกรุงเทพมหานครมีคนอ่านมากที่สุด คิดเป็น 92.9% ภาคกลาง 80.4% ภาคเหนือ 75% ภาคอีสาน 75% และภาคใต้ 74.3% แต่เมื่อมองไปที่ตัวเลขของกลุ่มที่ไม่อ่าน พบว่ามีถึง 21.2% คิดเป็นจำนวนประชากร 13.7 ล้านคน ซึ่งเหตุผลของการไม่อ่านหนังสือนั้นเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่มีเวลา อ่านไม่ออก ไม่ชอบ ไม่สนใจในการอ่าน ชอบเล่นเกม (สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ TK Park. ออนไลน์. 2561) ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วผลการสำรวจก่อนข้างจะมีทิศทางตรงกันข้ามกับนโยบายทางการศึกษา นโยบายระดับชาติ ที่สนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน และเมื่อย้อนกลับมาดูและศึกษาที่ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติที่วัดความรู้และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านความสามารถทางภาษา ประจำปีการศึกษา 2563 จำแนกตามระดับ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ในทุกระดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2563 : 1) จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน เมื่อผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มมองหาสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะด้านการอ่าน โดยเน้นสื่อที่มีความหลากหลาย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

การอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำและประโยค เป็นกระบวนการถอดรหัสตัวหนังสือ ข้อความหรือสัญลักษณ์แต่ละตัวที่มีความสัมพันธ์กันด้วยการรับรู้ทางสายตา ส่งผ่านไปประมวลผลที่เซลล์สมอง เกิดเป็นการรับรู้ เข้าใจ รวมกับประสบการณ์และความรู้เดิม จนเกิดเป็นความคิด (จิตลักษณะ บุญยะกาญจน. 2557 : 19 - 20) หากการอ่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของสมอง เราก็ควรเข้าใจหลักการทำงานของสมอง เพราะหากเราเข้าใจสมองของเด็ก เราจะได้พัฒนาให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับสื่อการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ จนค้นพบสื่อที่น่าสนใจ ครูผู้สอนสามารถสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ได้หลากหลาย เพื่อนำมาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา นั่นคือ ชุดกิจกรรม เดิมทีชุดกิจกรรมถูกเรียกว่าชุดการสอน (Instructional Package) ซึ่งเป็นกิจกรรมของครู ครูนำมาใช้ประกอบการจัดการสอน ต่อมาเกิดนโยบายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีนักการศึกษาหลายคนเรียกชื่อใหม่เป็นชุดการเรียน เพราะการเรียนเป็นกิจกรรมของผู้เรียน (บุญเกื้อ ควรหาเวช. 2542 : 91) ในงานวิจัยครั้งนี้เรานำคำว่าชุดกิจกรรมมาใช้เพื่ออ้างถึงสื่อการเรียนรู้ หรือทรัพยากรอื่นใดที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความหมาย มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย จุดประกายให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ มีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือฝึกฝนและปฏิบัติด้วยตนเอง มีความสุขและสนุกสนานในการเรียนรู้ จนนำไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ คือมีทักษะการอ่านภาษาไทยที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

การอ่านเกี่ยวข้องกับหลักการทำงานของสมองนอกจากนี้ยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยของมนุษย์ และศึกษาถึงความสอดคล้องของกระบวนการเรียนรู้และการทำงานของสมองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เพราะการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างเซลล์ประสาทและเครือข่ายข้อมูลในสมองโดยใช้สมองทั้งสองส่วนที่ไม่มีมีการแยกซีกซ้ายและซีกขวาออกจากกันนอกจากนี้แล้วสมองจะทำงานได้ดี ก็ต่อเมื่ออยู่ในภาวะอารมณ์ที่ดีและสมองยังสามารถเปลี่ยนโครงสร้างได้ หากได้รับการพัฒนาซึ่งเกิดจากปัจจัยที่ดี ได้แก่ ภาวะโภชนาการ การออกกำลังกาย ความท้าทาย การประเมินผล ความรัก พันธกรรมและงานศิลปะ (ศศิธร เวียงวะ ลัย, 2556 : 166) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ตามสมรรถนะหลัก โดยการใช้ชุดกิจกรรม เนื่องจากผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือ โดยใช้ชุดกิจกรรม ประสิทธิภาพ 87.67 / 82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือ โดยใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้อย่างร่วมมือของการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.53 4) ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ผู้วิจัยจึงต้องการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมสมรรถนะหลักด้านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ของการวิจัย

ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมองนำไปสู่การเพิ่มทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เพื่อให้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านภาษาไทยที่ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเชิงบวกและสนับสนุนกิจกรรมที่สนุกสนาน กระตุ้นการมีส่วนร่วม รักในการอ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,661 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2565 ที่ โรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดกลาง จังหวัดตราด จำนวน 65 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านเนินตาล จำนวน 42 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการอ่านภาษาไทย

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

3. เนื้อหาการวิจัย คือ การอ่านคำและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ ที่ถูกจัดรวมกันไว้เป็นชุด โดยมีการกำหนดเนื้อหาไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ได้อย่างหลากหลาย เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง การรับรู้และถอดรหัสตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่นใด เพื่อให้เข้าใจคำและความหมาย เป็นการสื่อความคิดและความรู้ให้ผู้อ่านเข้าใจผ่านการฝึกฝนจนเกิดเป็นความชำนาญ คล่องแคล่ว สามารถใช้ติดต่อสื่อสาร ใช้สำหรับเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ทุกระดับ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ ที่ส่งผลให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ มีความรู้ที่กว้างขวาง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รู้จักวิเคราะห์เหตุการณ์ทั้งในอดีตและอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งในการวิจัยนี้ คือ ทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวคิดของ PISA

1. การอ่านคำและรู้ความหมายคำ นั่นคือให้เด็กอ่านออกเป็นคำ และเข้าใจความหมายของคำนั้น ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นคือสอนให้เด็กอ่านออก
2. การอ่านจับใจความ เมื่อเด็กอ่านออกเป็นคำ วลี และประโยคได้แล้ว จะต้องเข้าใจในสิ่งที่อ่าน บอกได้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ในเรื่องที่อ่าน เล่าเรื่องได้ สรุปเรื่องได้ นั่นคือการสอนให้เด็กอ่านเป็น

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ E_1/E_2 เกณฑ์ประสิทธิภาพตั้งไว้ที่ 80/80 โดยที่ 80 ตัวแรก คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการหรือ E_1 ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยและได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 80 ตัวหลัง คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือ E_2 ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนเมื่อเรียนครบและได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการทำงานของสมองมาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยไม่ปิดกั้นและส่งเสริมให้สมองปฏิบัติหน้าที่ทุกส่วนอย่างเต็มรูปแบบ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. อุ่นเครื่อง (Warm - up) กิจกรรมที่ทำให้สมองตื่นตัว เตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้วิชาต่อไป หรือระหว่างชั่วโมงที่ดีที่สุดก็คือ การ Warm - up (อุ่นเครื่อง) ควรให้ทำ Warm - up เพื่อกระตุ้นสมอง
2. ชื่นนำเสนอความรู้ (Present) การนำเสนอความรู้ (การสอน) เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเสนอความรู้ใหม่ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำ บัตรตัวเลข บทเพลง เป็นต้น

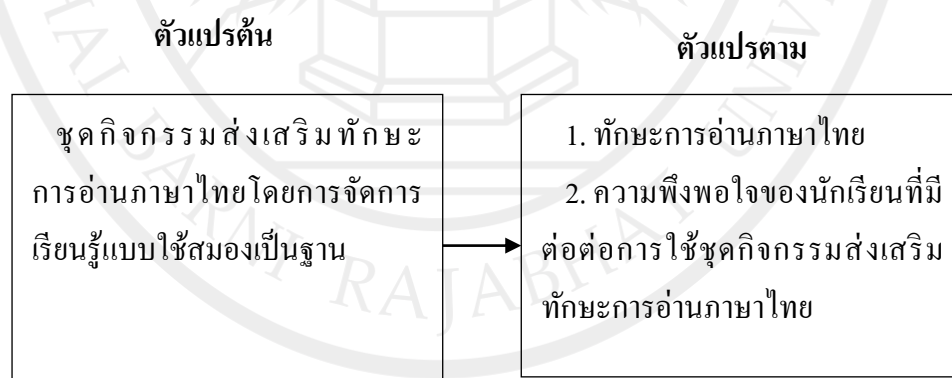
3. **ขั้นลงมือเรียนรู้-ฝึกทำ-ฝึกฝน (Learn - practice)** การที่คุณครูนำเสนอความรู้ หรือที่เรียกว่า “สอน” นั้น เป็นเพียงแต่การเสนอความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้นักเรียน แต่การเรียนรู้จริงๆ อยู่ที่การลงมือทำ การใช้ความรู้นั้นด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พานักเรียนไปดูของจริง สำรวจ และบันทึก จากสิ่งที่พบเห็น ทำกิจกรรมจากใบงาน

4. **ขั้นสรุปความรู้ (Summary)** การนำประสบการณ์ทั้งหมดจากการเรียนรู้มาสรุป รวบรวมเป็นความรู้ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรามักสังเกตได้ว่า นักเรียนอาจทำการฝึกผิดพลาด ทำแบบฝึกหัดไม่ถูก สร้างความรู้จาก Concept ที่ผิด เป็นต้น

5. **ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply)** เป็นขั้นที่ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเดี่ยว ทำคู่ หรือกลุ่มก็ได้ โดยให้นำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ชิ้นงานที่ครูมอบหมายให้ และแก้ปัญหาต่าง ๆ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน โดยวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจ กระบวนการประเมินและวัดระดับความพึงพอใจหรือความพึงพอใจที่ผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการเก็บรวบรวมมาเพื่อทำความเข้าใจการรับรู้ ความคิดเห็น และความพึงพอใจโดยรวม

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าก่อนก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน



ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี